

Nesrovnávejte a nerozdělujte

Nejtěžší, ale také nejdůležitější věcí v životě je nerozdělovat jej na nádherný a ošklivý a vůbec jej nedělit. Vše jsou části jednoho celku. Pořád posuzujete, co je správné a co špatné. Pořád se chováte jako soudce, a to způsobuje, že jste skleslí a příliš vážní.

Květy jsou překrásné, ale co s trny? Vždyť ony jsou také součástí květiny. Květiny nemohou existovat bez trnů, které je chrání a mají svou funkci, smysl a význam.

Vy vše rozdělujete – květy jsou nádherné a trny jsou odporné. Ale ve stromu teče stejná míza ke květům i trnům, strom nic nerozděluje, neodmítá, vše je zcela přijato. Takový musí být i váš vztah ke svému vlastnímu životu. Existují malé věci, které jestliže posuzujete, vypadají zbytečné, nepotřebné, ale je to tak pouze kvůli vašemu úsudku, neboť ve skutečnosti také ony plní něco podstatného.

Posuzovat ostatní je hrozné, protože tím lidem způsobujete bolest. Na jedné straně je urážíte a zraňujete a na druhé chcete jejich lásku a úctu. To není možné. Milujte je, respektujte je a možná vám vaše láska pomůže změnit mnohé jejich slabosti a nedostatky a dodá jim novou energii a sílu, dá jim nové kořeny, aby vydrželi silný vítr, prudké slunce a lijáky.

Samotný záměr něco srovnávat je naprosto špatný. Každý je jedinečný, neexistuje nikdo, kdo by byl někomu podobný. Bylo by možné lidi srovnávat, kdyby si byli všichni lidé podobní, ale nejsou. Dokonce ani dvojčata nejsou úplně stejná. Není možné nalézt člověka, který by byl stejný jako vy, takže když srovnáváme jedinečné lidi, vytváříme problémy.

Jsou záležitosti, kdy je člověka nutné nechat o samotě, protože pouze tehdy o sobě něco odhalí. Jestliže se mu pokoušíte pomoci, škodíte mu. Nepokoušejte se nikomu vnutit svou pomoc, jestliže to může zvládnout sám. Nevnučujte nikomu svůj pohled, každý má vlastní oči.

Dělejte pouze to, co je příjemné pro vás i pro ty, kdo vás obklopují. Dělejte pouze to, co vám přináší dobrou náladu a vytváří kolem vás světlo.

Lidé nejsou lepší nebo horší, stejně jako nejsou stejní, ale každý je jedinečný. Ne každý může být Mozartem, ale to neznamená, že Mozart je lepší než vy, protože vy nemůžete být jím. Mozart také nemůže být vámi. Celý smysl je v tom, že každý je jedinečný. Je nutné zničit představu lepšího a horšího, rovnosti a nerovnosti a nahradit ji novou koncepcí jedinečnosti. Každá individualita je jedinečná. Podívejte se na ostatní s láskou a uvidíte, že každý člověk má něco, co nikdo jiný nemá.

Za všechno děkujte

Modlitba je základ náboženství a právě modlitba uskutečňuje to, co se stává zážitkem Boha. Semenem modlitby je vděčnost. Buďte vděční, protože život je veliký Boží dar, který je vám neustále poskytován, i když jej začínáte považovat za pevně daný, což je jedna z největších hloupostí, které člověk může udělat.

Vychází Slunce a toto svítání je neobyčejně krásné, ale váš rozum tvrdí: „No a co? Probíhá to každý den. Prostě další ráno, které je na chlup stejné jako všechna ostatní.“ Celý východ je zlatavě růžový od vycházejícího Slunce a oblaka jsou obklopena čarokrásnou září, ale rozum říká: „No a co? To není nic nového. Stalo se to už milionkrát a bude to probíhat znovu a znovu.“

Takto přistupuje většina lidí ke všemu. Lidé proto rychle odumírají, stávají se netečnými – netečnými ke kráse, hudbě, poezii, lásce, netečnými ke všemu, co je důležité. Když člověk žije ve tmě, jeho život je zmrzačený a toto znetvoření je dílo jeho samého.

Začněte být vděční a vypěstujte si lásku k hodnotám. Vychvalujte život za to, že je. Čím více ho vychvalujete, tím více jste schopni vidět, tím jste vnímavější. Člověk plný chvály se stává tak vnímavým, že vidí Boha ve všem a všude. Nebe je

pro něho svaté písmo, příroda chrám, zpěv ptáků
chór na bohoslužbě života.

Radujte se

Jestliže nejste schopni stát se písni, život zůstává prázdný a nesmyslný. Lidé se pokoušejí stát vším, jen ne písni. Chtějí být bohatí, mocní a známí, ale jestliže se stanou bohatými, politicky mocnými nebo známými, ztrácejí všechny ty kvality, které je mohou naplnit radostí, přestávají být veselí a stávají se vážnými. Musí se stát vážnými, protože toho, čeho se pokoušejí dosáhnout, se dosahuje v konkurenčním boji. To vše jsou triky ega a ego je vždy velmi vážné.

Lidé si navlékají brnění vážnosti, protože jim to připadá jako nejsnadnější cesta k tomu, aby získali moc, úctu a popularitu. Vážnost otravuje jejich srdce cynismem, jejich úsměvy se mění na grimasy a postupně odumírají. Zdalipak jste viděli, aby se mrtvý člověk smál? Mrtvý člověk je velmi vážný! Nemůže se smát. Lidé, kteří se přestali smát, když jsou živí, vlastně umírají.

Radujte se! Radujte se tak hodně, jak jen dokážete, stávejte se stále živějšími, co možná nejživějšími. Hojnost znamená mít tak přeplněný život, že se můžete o svou radost a lásku podělit s druhými.

Radost koná zázraky

Dokud neodhodíte všechny nudné vědomosti, nemůžete se stát moudrými, protože počátek moudrosti je v blaženosti. Odhodte všechny pocity viny – nemusíte se cítit provinile. Jste krásní takoví, jací jste. Bůh vás stvořil právě takové a veškerá zodpovědnost leží na něm. Užívejte si sebe samotné, vychutnávejte si to. Když to pochopíte, když přijmete sebe samotné takové, jací jste, začne probíhat obrovský zázrak: měníte se, začínáte růst, protože vina mizí a do vašeho bytí vchází radost. Růst je možný pouze v ovzduší radosti. Radostný smích je jedna z nejobdivuhodnějších vlastností duše. Ze srdce člověka, který není schopen se smát, vychází pouze temnota a chlad.

Když se radostně přijímáte takové, jací jste, začíná se rozvíjet moudrost. Rozprostírá se ve vás nezkalený jas, mysl se rozjasňuje. Tehdy vy sami víte, co je správné a co ne, co je nutné a co ne. Jestliže to víte sami, nemůžete jednat nesprávně. Vše, co nepotřebujete, postupně zmizí a to, co je nutné, se ve vás stále více upevňuje.